

Årsmelding 2017

Vedlegg 1: Statistikk

Sarpsborg krisesenter
- et sted for positivt endringsarbeid

14.05.2017

INNHold

STATISTIKK OM BENYTTELSE AV KRISESENTERETS TJENESTER 2017	3
USIKKERHET I STATISTIKKENS OPPLYSNINGER	3
OM BRUKEN AV KRISESENTERET I 2017	3
TELEFONTJENESTEN	3
ÅRSAKER TIL KONTAKT MED KRISESENTERET	5
HVORDAN KOM BRUKERNE I KONTAKT MED KRISESENTERET?	6
NÅR VAR DET MEST OG MINST BRUK AV BOTILBUDET?	7
ALDER PÅ VOKSNE BRUKERE AV KRISESENTERTILBUDET	9
ALDER PÅ BRUKERE AV BOTILBUDET	9
DAGBRUKERES ALDER	10
BEBOERNES BARN SOM IKKE ER MED PÅ KRISESENTERET	10
HADDE BEBOERNE BRUKT KRISESENTERTJENESTER TIDLIGERE?	10
HVILKEN INNTEKT HADDE BRUKERNE?	10
VAR BRUKERNES FORELDRE FØDT UTENFOR NORGE?	11
DAGSAMTALER – SAMTALER MED PERSONER SOM IKKE ER BEBOERE	12
HVOR BRUKERNE KOMMER FRA	13
HVILKET HJELPEAPPARAT HAR VÆRT INVOLVERT	13
OM BARN SOM BRUKERE AV KRISESENTERET	15
OVERNATTINGSDØGN OG ALDER PÅ BARN	15
HAR BARN BODD PÅ KRISESENTERET TIDLIGERE?	15
VAR FORELDRENE TIL BARN FØDT I NORGE?	16
BARNETS RELASJON TIL VOLDSUTØVER(N) OG SAMVÆR	16
OM BARNEHAGE/SKOLE OG FRITIDSAKTIVITETER	17
ETABLERT KONTAKT MED ANDRE HJELPEAPPARAT?	17
TYPE BISTAND BARNET HAR FÅTT AV KRISESENTERET UNDER OPPHOLDET	18
HVOR DRO BARN OG DE VOKSNE ETTER OPPHOLDET?	19
HVILKEN BISTAND FIKK DE VOKSNE BRUKERNE AV KRISESENTERET?	20
OM VOLDSUTØVER	22
BLE FORHOLDET ANMELDT?	23

Statistikk om benyttelsen av krisesenterets tjenester 2017

Krisesenteret fører både nasjonale, og lokale statistikker for å få oversikt over bruken av tjenestene, og få kunnskap om voldsutsattes situasjon slik at det kan jobbes mest mulig målrettet.

Når det brukes ord som «henvist fra», betyr det at de brukere som har møtt på krisesenteret har fortalt hvilken instans de har fått informasjon om tilbudet fra, det betyr ikke en formell og byråkratisk henvisning.

Usikkerhet i statistikkens opplysninger

Bruker spørres om villighet til at det registreres anonymisert statistisk informasjon. I de tilfeller hvor bruker ikke aksepterer dette, blir det heller ikke ført. Dette gjelder også for deres eventuelle barn. Dette er som regel svært få tilfeller. Det kan være en usikkerhet om informasjon rundt de brukere som har hatt svært kortsiktig kontakt med krisesenteret. Der kan det være informasjon som ikke blir kjent og dermed ikke besvares. Krisesenteret undersøker eller etterprøver ikke informasjonen som brukerne oppgir.

Over tid har det vært endringer på hvilke data som er innhentet, slik at enkelte felter har blitt borte og andre kommet inn. Sammenligninger over tid må derfor tilpasses dette. Eksempelvis ble det innført eget barneskjema med særinformasjon om hvert enkelt barn fra 2014, før dette var alle barn ført samlet på den voksne beboers skjema. Alle barn registreres som eget individ. Dette medfører også at når det er mange store søskenflokker i løpet av et år, kan variasjonene år for år på ulike svar bli større, enn om det er mange enebarn. Derfor kan det være normalt at oppsummeringstallene for ulike felter varierer vesentlig.

Totalt antall brukere av krisesenteret 2017 anslås til å være ca 300 i året. Dette er da brukere av telefontjenesten, botilbudet og samtale-tjenesten.

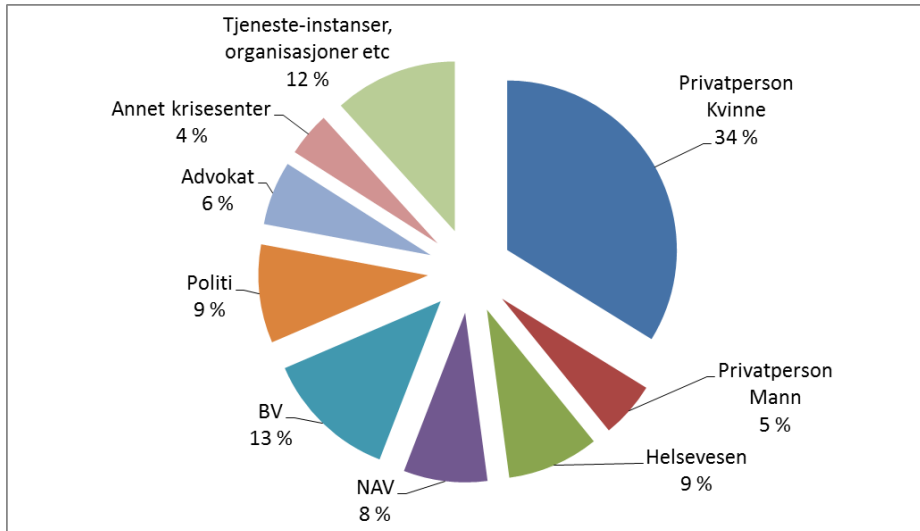
Om bruken av krisesenteret i 2017

Totalt antall brukere av krisesenteret 2017 anslås til å være ca 300 i året. Dette er da brukere av telefontjenesten, botilbudet og samtale-tjenesten.

Telefontjenesten

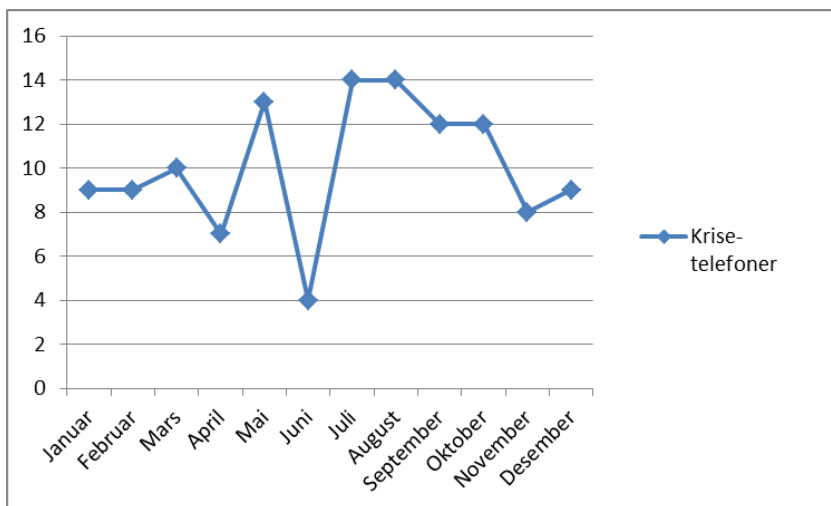
Det var registrert 1065 telefoner inn på krisesenteret i 2017, herav 121 telefoner av personer i akutt krise der og da. Dette er telefoner som gjelder krisehenvendelser, oppfølging av brukere, og informasjon og rådgivning til/fra krisesenteret. Dette er også et underregistrert tall, men gir allikevel et godt bilde av henvendelser til krisesenteret.

Av de som ringte inn var 39% fra privatpersoner og 61% fra hjelpeapparat. Dette viser at målgruppa for informasjon om krisesentertjenestene er både befolkningen direkte, og hjelpeapparat som bistår befolkningen. Omtrent halvparten av telefonen var henholdsvis om «seg selv» og halvparten «om andre».

Figur 1 Registrerte telefonhenvendelser inn

Det var registrert 121 krisetelefoner. Dette er telefonhenvendelser fra personer som opplever seg å være i en akutt krisesituasjon der og da. Selv om en person ringer flere ganger, registreres det kun som krisetelefon ved ytterligere hendelser. De fleste krisetelefoner kom i juli og august.

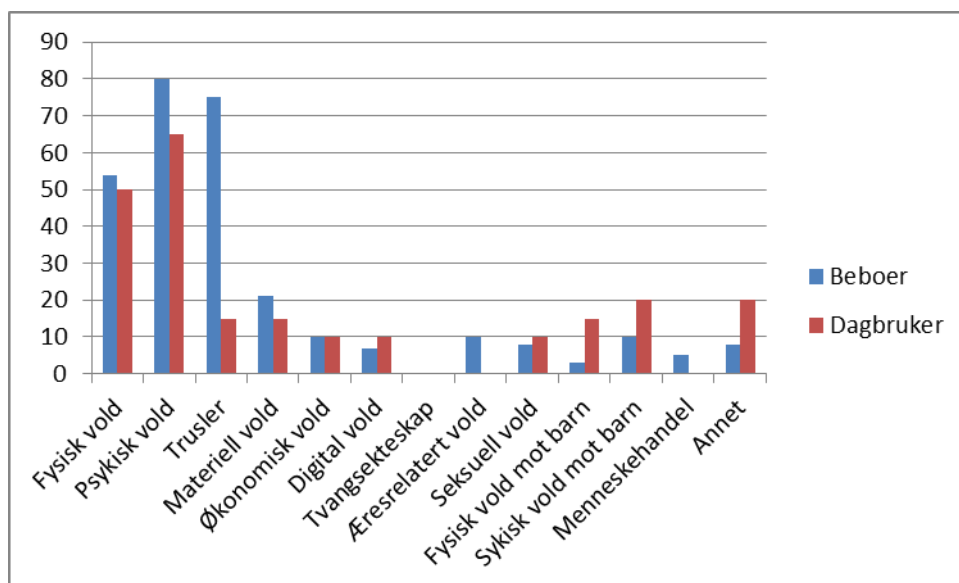

Figur 2 Når krisetelefonene kom

Årsaker til kontakt med krisesenteret

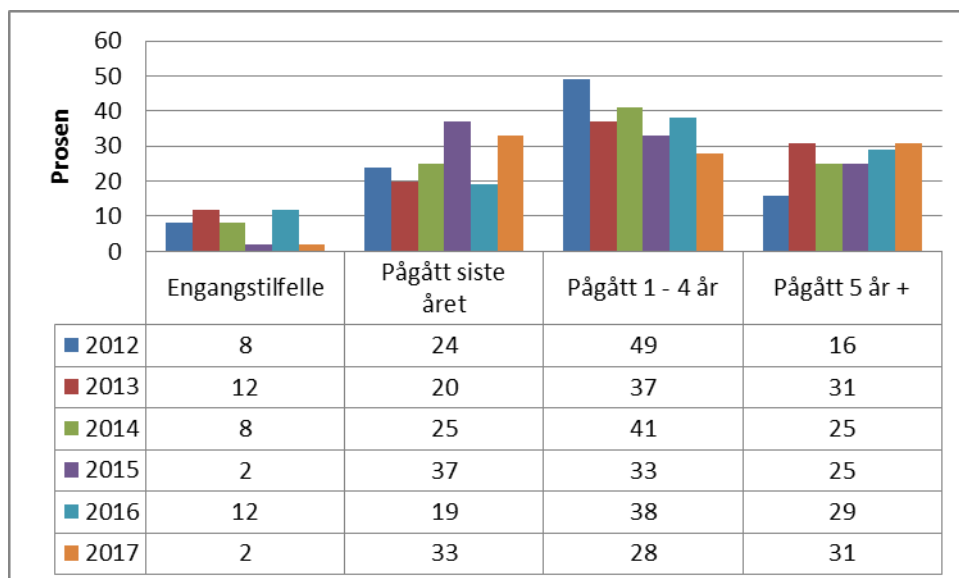
Av både beboere og dagbrukere oppgir flest at årsak til kontakt med krisesenteret er psykiske vold med 80% for beboere og 65% for dagbrukere. Forekomst av fysisk vold er ganske likt for gruppene med henholdsvis 55% og 50%, mens for beboere er forekomst av trusler med 75% svært mye høyere enn for dagbruker gruppen med 15%. Dette er ganske naturlig, da beboergruppen har søkt beskyttet botilbud. Denne fordelingen har vært tilsvarende de foregående årene.

Det er viktig å påpeke at dagbrukere er personer som både består av personer som er like utsatte som de som har flyttet inn på krisesenteret, og de kan ha bodd på senteret og være i en reetableringsfase.

Figur 3 Årsaker til kontakt

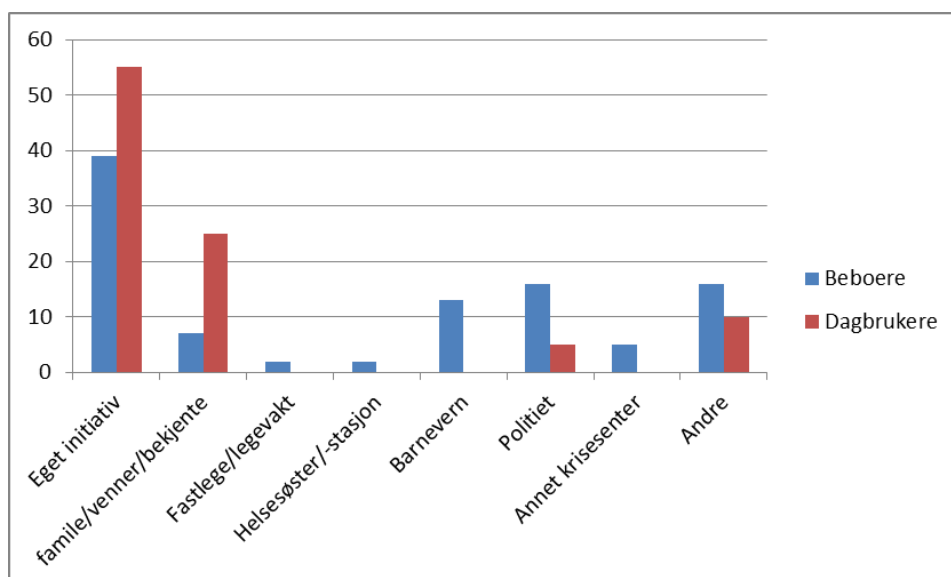
For beboere er det kartlagt hvor lenge volden har pågått. Det er svært få tilfeller med 2% hvor volden har skjedd bare en gang. 33% av beboerne melder om at volden har pågått siste året. I den gruppen kommer også de unge kvinnene som har opplevd sterkere kontroll av deres frihet, enn hva de selv mener er riktig. 28% melder om at volden har pågått 1-4 år, og hele 31% har levd med vold over 5 år. Som figuren nedenfor viser er dette ganske likt over årene fra 2010, unntatt for 2017. I 2017 var det en noe mer jevnere fordeling av antall tilfeller for alle varighetene unntatt engangstilfelle.

Figur 4 Varighet på volden

Hvordan kom brukerne i kontakt med kriesesenteret?

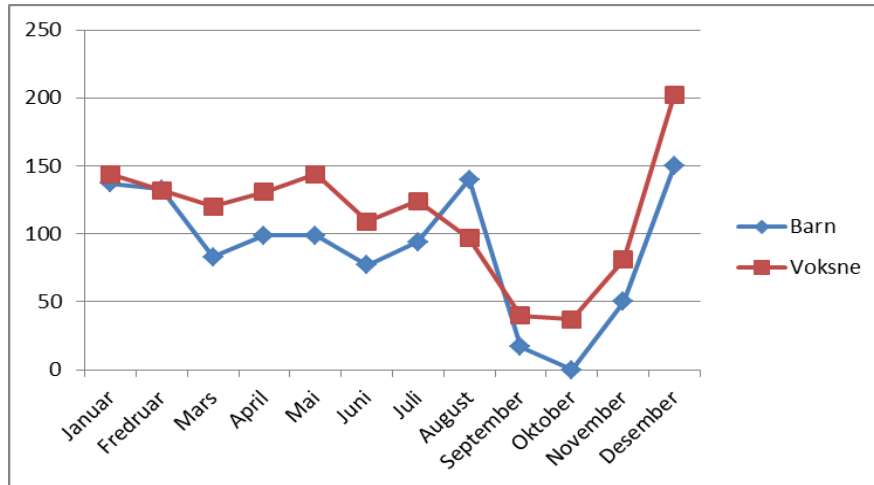
Både beboere og dagbrukere oppgir at de fleste tok kontakt med kriesesenteret på «Eget initiativ», henholdsvis 33%/55%. For dagbrukere oppgis det at i 25% av tilfellene er det familie, venner og bekjente som bidrar med kontakt, men kun 7% av beboerne oppgir dette. For beboere er det også Barnevern og Politiet som bidrar med å opprette kontakt for brukerne. Dette viser til det mer akutte i beboeres situasjon, mens for dagbrukere kan situasjonen være både akutt og i reetablering.

Figur 5 Hvordan kom brukerne i kontakt med kriesesenteret?

Når var det mest og minst bruk av botilbudet?

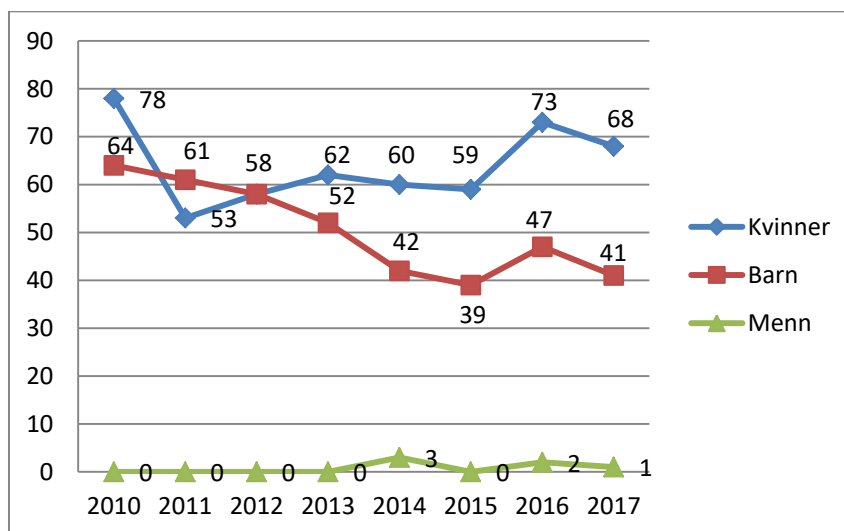
I 2017 var det 68 voksne og 41 barn som benyttet botilbudet. Antall bodøgn for voksne var 1465. Barn hadde 1091 bodøgn. Det var flest bodøgn for både voksne og barn i desember, og færrest i oktober måned.

Figur 6 Antall bodøgn fordelt på året

Gjennomsnittlig botid¹ i 2017 har vært svært lav med 19 døgn for voksne 27 døgn for barn.

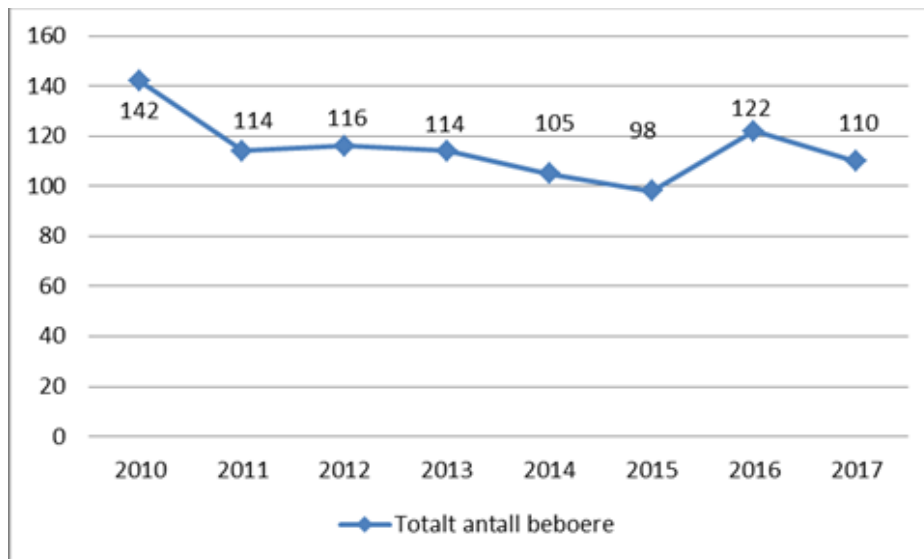
Siden 2010, har antall voksne beboere variert fra 53 til 78, med svingninger innenfor dette. For barn, ser det ut til å være nedadgående fra 64 barn i 2010 til 39 på det laveste i 2015, og svingning opp i 2016 til 47, for så å synke igjen til 41 i 2017. Dette viser det kriesenteret opplever at det er flere uten barn som oppsøker kriesenteret.

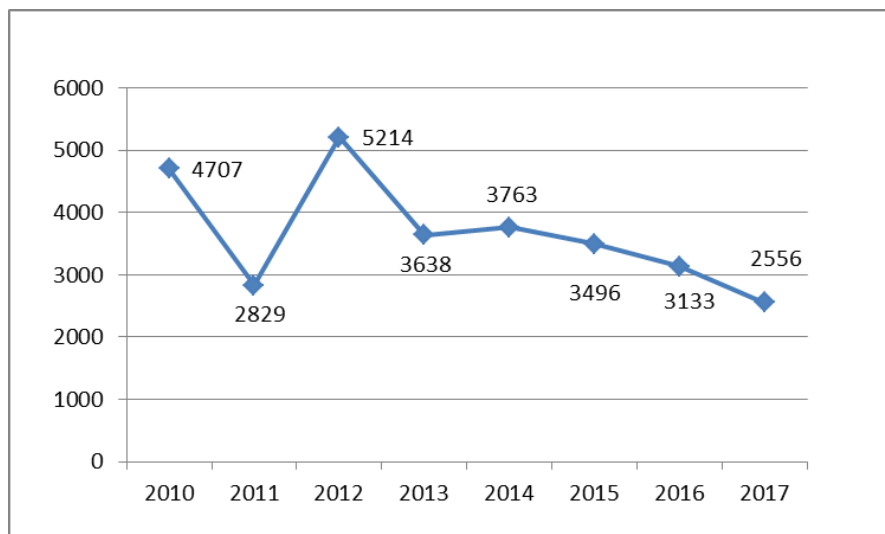
Figur 7 Antall kvinner, menn og barn som har brukt botilbudet fra 2010

¹ Utregning av gjennomsnittlig oppholdsdoegn: For de som har flyttet UT i gjeldende tertial regnes opphold fra den dagen de faktisk flyttet INN, og så gjennomsnittlig av det.

Det har vært store svingninger i totalt antall overnattingsdøgn over årene, fra over 5000 og ned til under 3000. Nedgangen de senere år har ikke vært grunnet redusert antall voksne beboere, men at det har vært færre barn.

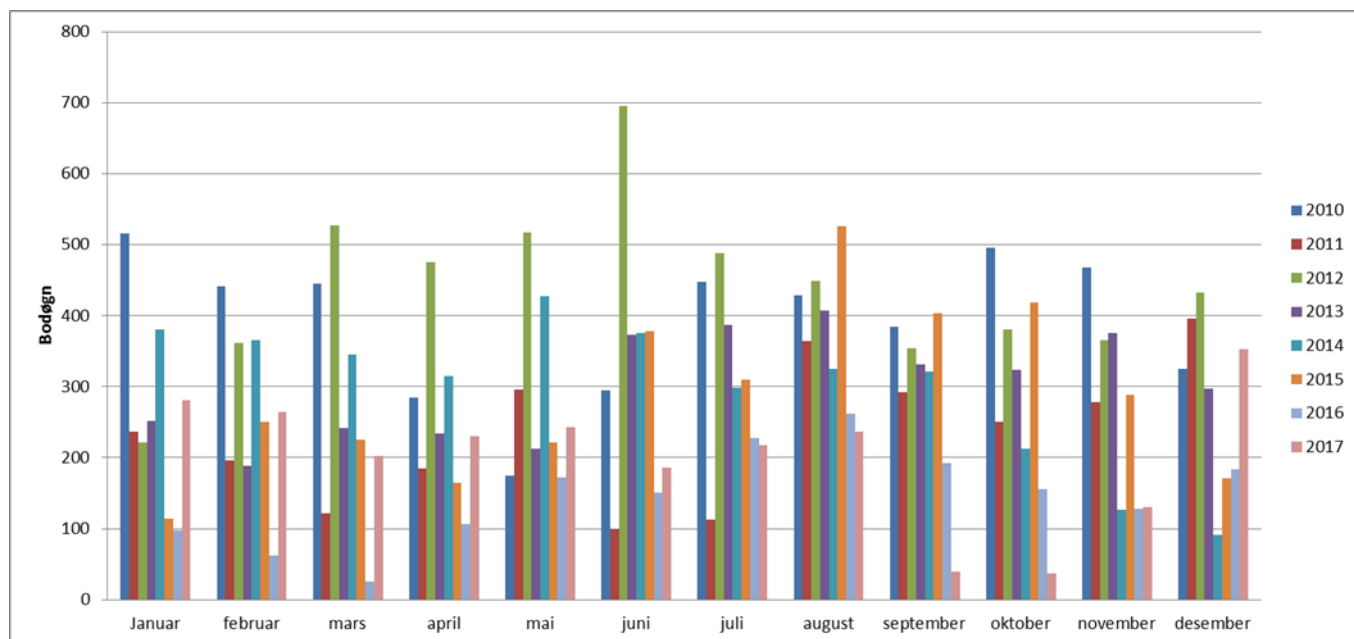
Figur 8 Totalt antall brukere

Figur 9 Antall bodøgn pr år

Bruken av krisesentertjenestene, og spesielt botilbudet, er følsom for hvordan publikum oppfatter tjenesten. I tider med nasjonale kampanjer mot vold, eller tiltak hvor hjelpeapparatet er spesielt oppmerksom på å fange opp voldsutsatte, kan det øke kontakt med krisesenteret. Krisesenteret erfarer også at det kan minske kontakt med krisesenteret, der det er tro på at barna blir tatt av barnevernet om de kontakter krisesenteret. Dette har vi hørt at har vært sagt, og når muligheten til å korrigere dette er til stede, forteller vi om det gode samarbeidet og støtten forelder kan få av barnevernet når de er i en vanskelig situasjon. Allikevel er dette en kjent årsak til at omsorgspersoner kan være tilbakeholden for å kontakte krisesenteret.

Det varierer over årene når på året det er flest overnattingsdøgn. Over tid, er det ingen enhetlig syklus, men det sees i oversikten nedenfor at månedene juli, august og september er måneder med mange bodøgn. Ingen måned stikker seg ut med særdeles få bodøgn over tid.

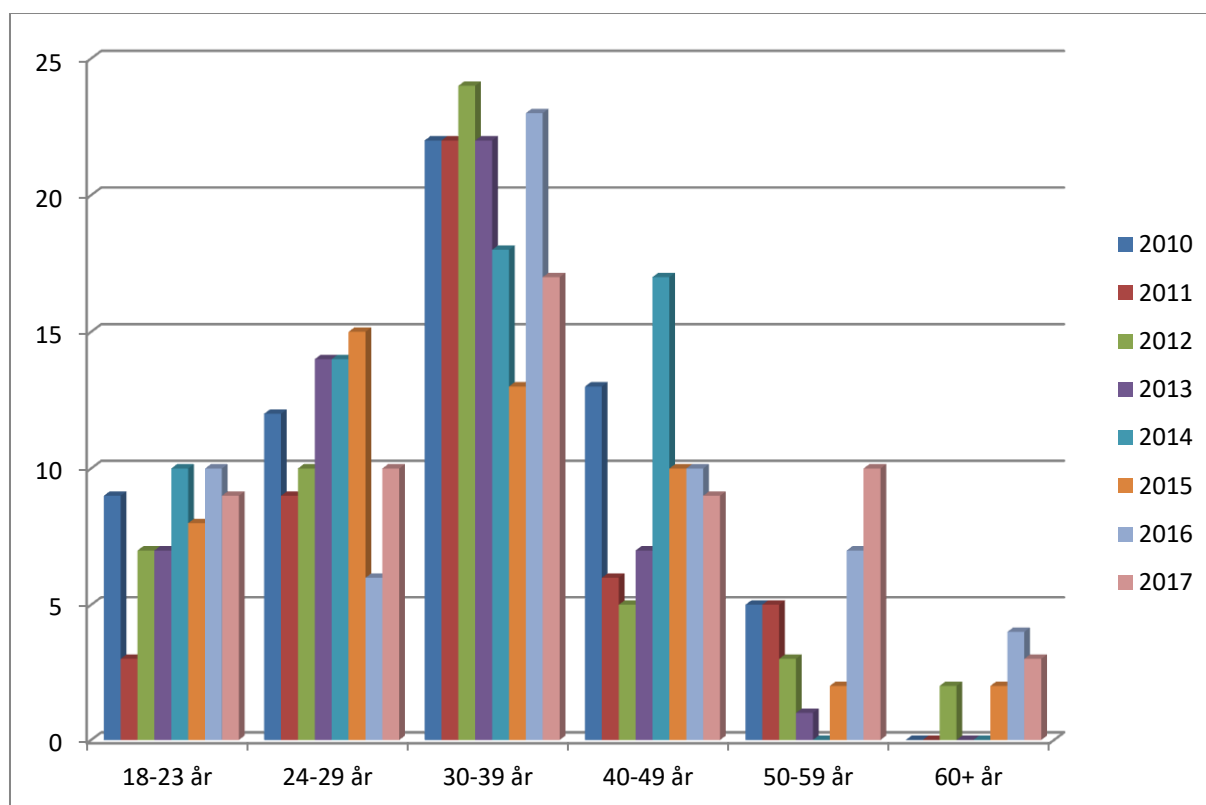
Figur 10 Fordeling av bodøgn pr måned fra 2010

Alder på voksne brukere av krisesentertilbudet

Alder på brukere av botilbudet

De voksnes aldersfordelingen sees i figuren nedenfor. Det er flest brukere i aldersgruppen 30-39 år, dernest er det flest i de yngste mellom 18 og 29 år. I det spennet er det både unge kvinner som ønsker større bestemmelsesrett over livet sitt, og unge voksne med barn. Det er få 50+.

Alder på de voksne beboerne har siden 2010 stort sett fulgt de samme trekkene. I 2017 var det en noe jevnere aldersfordeling enn tidligere år, og noe flere i alderen 50+.

Figur 11 Alder på beboerne fra 2010

Dagbrukeres alder

Alder på dagbrukere er gjennomgående eldre enn for beboere. De fleste er i alderen 30 – 49 år.

Beboernes barn som ikke er med på krisesenteret

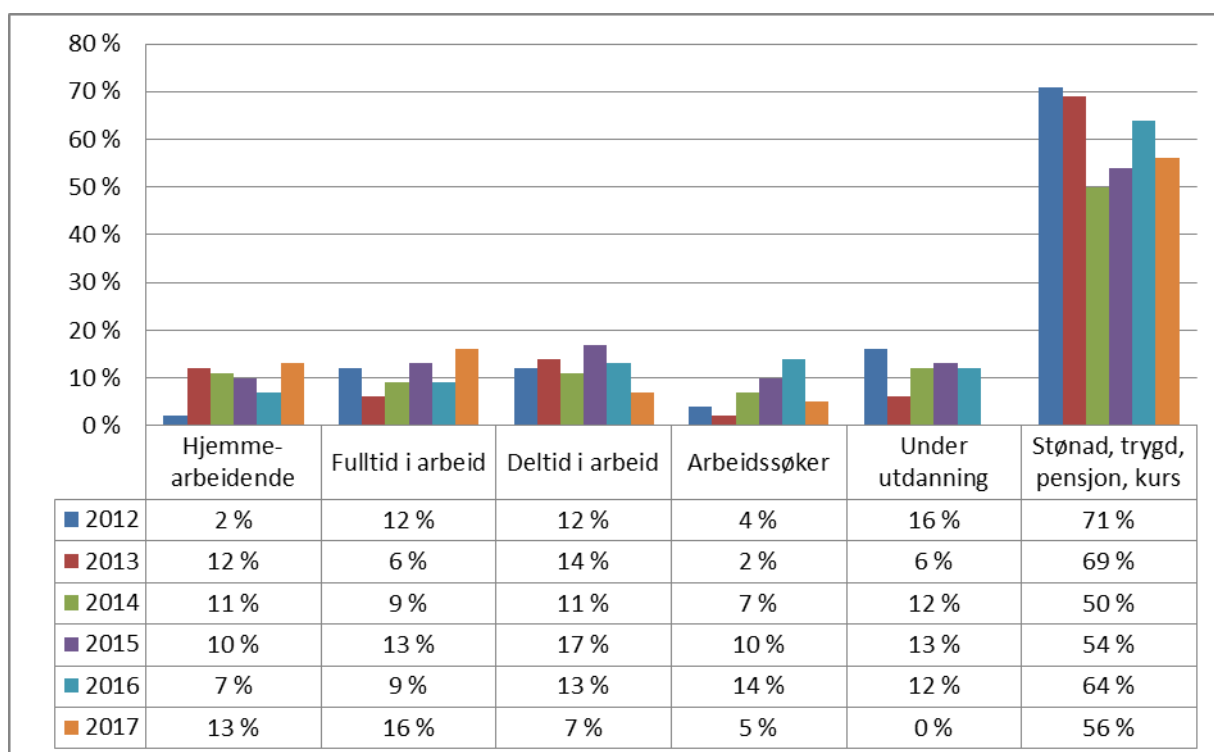
Av voksne beboere som hadde hjemmeboende barn, var det 9 voksne som hadde 1 hjemmeboende barn i aldersgruppen 0-5 år og en beboer hadde 2 hjemmeboende barn på 0-5 år. 4 beboere hadde 1 hjemmeboende barn på 6-12 år, og 3 beboere hadde 1 hjemmeboende barn på 13-17 år.

Hadde beboerne brukt krisesentertjenester tidligere?

Når det gjelder tidligere bruk av krisesentertjenester, så har 2 beboere hatt 4 tidligere opphold på krisesenteret, 3 beboere har hatt 2 tidligere opphold og 14 har hatt 1 tidligere opphold. 56% av beboerne har hatt tidligere bruk av enten botilbudet, telefontjenesten eller samtale-tjenestene. Av dagbrukerne så har 69% benyttet noen av tjenestene tidligere.

Hvilken inntekt hadde brukerne?

50% av beboere hadde sin inntekt gjennom stønad, trygd eller pensjon. 23% hadde inntekt gjennom arbeid, heltid eller deltid. Av dagbrukere var det 30% som hadde sin inntekt gjennom stønad, trygd eller pensjon, og 35% gjennom heltid eller deltid arbeidsinntekt. Det var også 10% av dagbrukere som var under utdanning, mens ingen beboere.

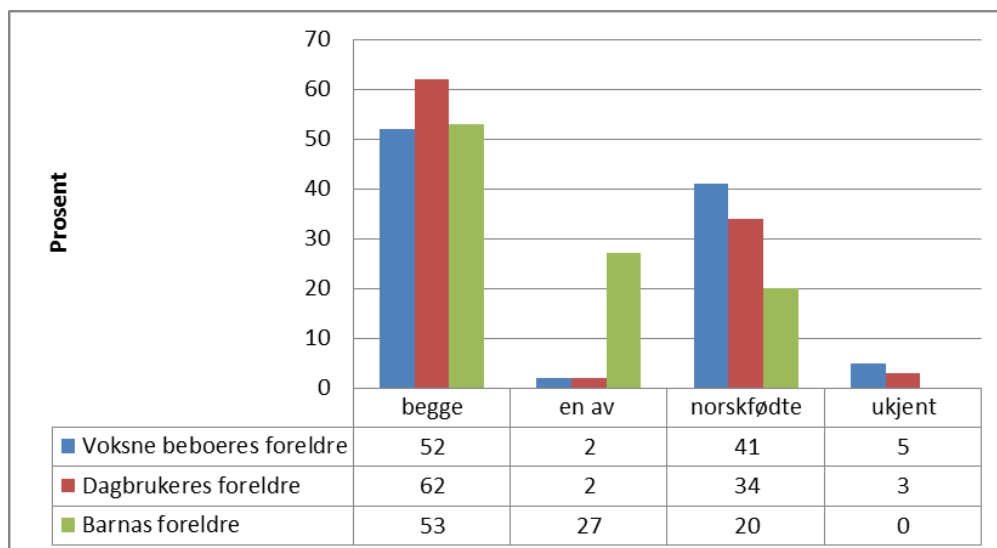

Figur 12 Beboernes inntektskilder

Det er liten forskjell mellom årene hva som er inntektgrunnlaget for brukerne. For ca 60% av brukerne har inntektskilden vært stønad, trygd, pensjon eller kurspenger, mens ca 12% har hatt arbeidsinntekt.

Var brukernes foreldre født utenfor Norge?

Beboere med begge foreldre født utenfor Norge er overrepresentert på krisesentrene i forhold til beboere med norskfødte foreldre, og generelt for befolkningssammensetningen. I 2017 var det flest av dagbrukernes foreldre som var født utenfor Norge med 62%, og for voksne beboere ca 52%. Det var i 2017 mindre forskjell i antall beboere med norskfødte foreldre og ikke, enn for dagbrukere. For barna som har bodd på krisesenteret, ser vi at det er et stort antall barn som har en forelder født utenfor Norge og kun 20% som har begge foreldre født i Norge.

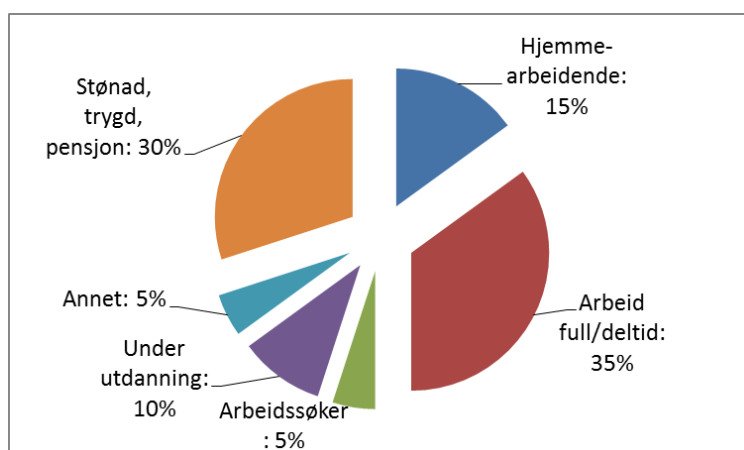

Figur 13 Brukernes foreldre født i Norge

Dagsamtaler – samtaler med personer som ikke er beboere

Det har vært registrert 20 personer som har hatt 68 samtaler i 2017. Selv om det kan være stor underregistrering av samtaler, er dette svært lite. Samtaletilbudet bør kunngjøres bedre.

15% av samtalene var med menn. 60% av dagbrukerne hadde vært beboer tidligere. 50% hadde hjemmeboende barn. 64% hadde begge eller en av foreldrene født i utlandet. Det var 35% som hadde inntekt via arbeid og 30% som hadde inntekt via stønad, trygd eller pensjon.

Figur 14 Inntektskilder til dagbrukere

Det er omtrent dobbelt så mange av dagbrukerne som har arbeidsinntekt enn for beboere. Det er også mange færre som har sin inntekt via stønad, trygd eller pensjon. Ved at dagbrukere også består av tidligere beboere som har vært i en reetableringsfase, viser dette at de kan ha fått en bedre livssituasjon.

Hvor brukerne kommer fra

Av anonymitetsårsaker, er oversikten over hvor brukerne av botilbudet kommer fra gruppert innen ulike kresesenterområder i Østfold, og ellers som andre kommuner.

Bostedstilhørighet	Voksne N=69	Barn N=41
Sarpsborg	45	33
Moss og omegn KS	4	3
Indre Østfold KS kommuner	3	3
Fredrikstad og Hvaler KS	2	1
Halden og Aremark KS	3	
Øvrige kommuner i Norge	5	
Ukjent kommune	3	1
ROSA	4	

Figur 15 Oversikt over hvor beboerne kommer fra

Der brukerne ikke har kommunetilhørighet eller lever på kode 6 (hemmelig adresse) eller har ukjent kommunetilhørighet, grupperes disse under «Ukjent kommune».

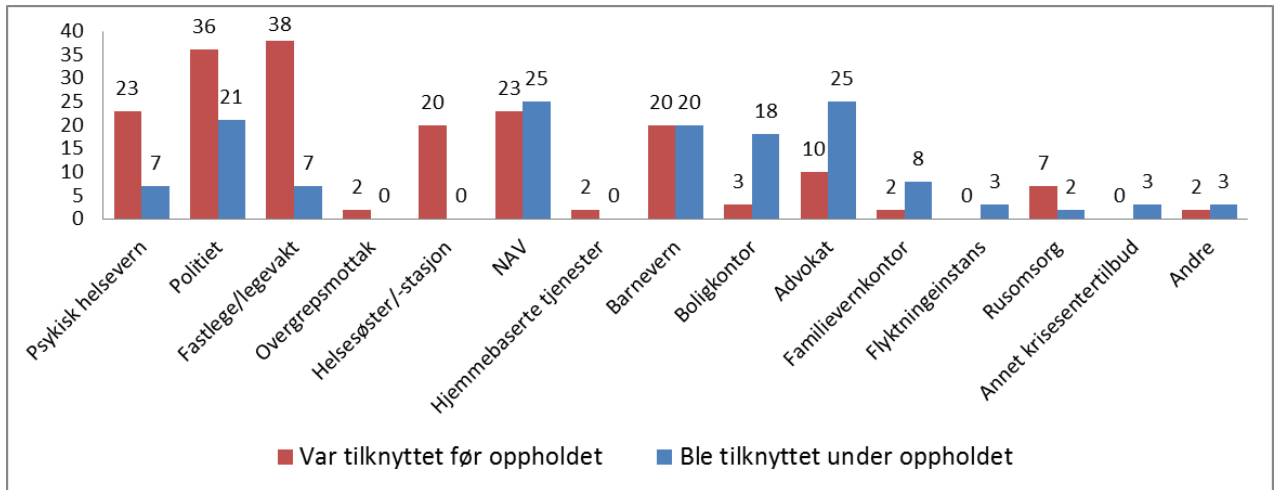
ROSA (Reetablering – Oppholdssteder – Sikkerhet – Assistanse) er personer som er utsatt for menneskehandel. De personer som blir tilbudt opphold på et kresesenter er kvinner som har vært i prostitusjon og er i en prosess med å få sin sak vurdert. Noen får opphold i Norge, andre ikke. Dette er mennesker som menneskehandlerne er pågående for å få tak i, da de representerer en inntektskilde. Mer informasjon er å finne på <http://rosa-help.no/>. I henhold til avtale med kommuneledelsen og ledelsen i NAV, tar Sarpsborg kresesenter i mot personer fra ROSA kun en av gangen. ROSA-personers sak følges opp sentralt.

Alle som benyttet dagsamtaletilbudet kom fra Sarpsborg kommune. Det er ikke kjent hvor personene som har benyttet telefontjenesten kom fra.

Hvilket hjelpeapparat har vært involvert

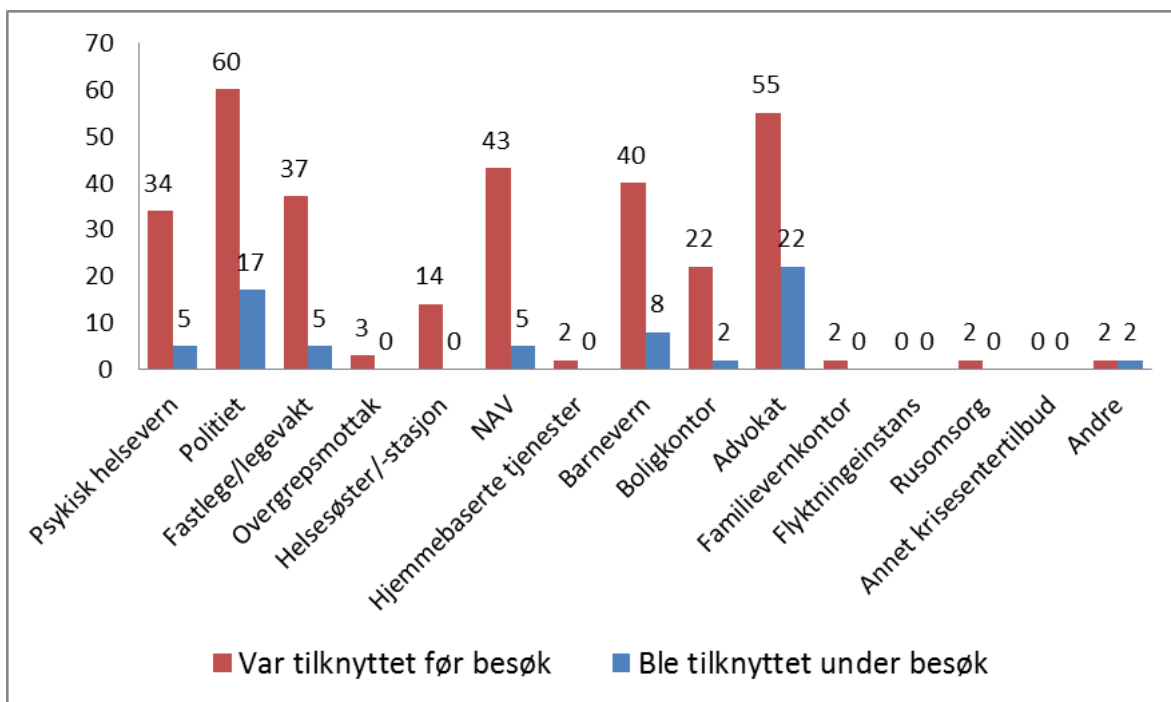
Det finnes informasjon om hvilket hjelpeapparat som var tilknyttet før opphold eller besøk på kresesenteret. Informasjonen er ikke uttømmende, men gir et bilde over de hjelpeinstansene som mange trenger.

For de som ble beboere har de gitt informasjon om at de før oppholdet benyttet 38% tjenestene til legevakt/fastlege, 36% politiet og 23% NAV og psykisk helsevern, og 20% barnevern og helsesøster/-stasjon. Under oppholdet benyttet 25% NAV og advokat, 21% politiet, 20% barnevern, 18% boligkontoret.

Figur 16 Beboeres hjelpeapparat før opphold og under oppholdet.

Dagbrukere oppgav at 60% hadde benyttet tjenester ved politiet, 55% advokat, 43% NAV, 40% barnevern, 37% legevakt/fastlege og 34% psykisk helsevern. Under besøket ble det tilknyttet advokat for 22% og politi for 17%.

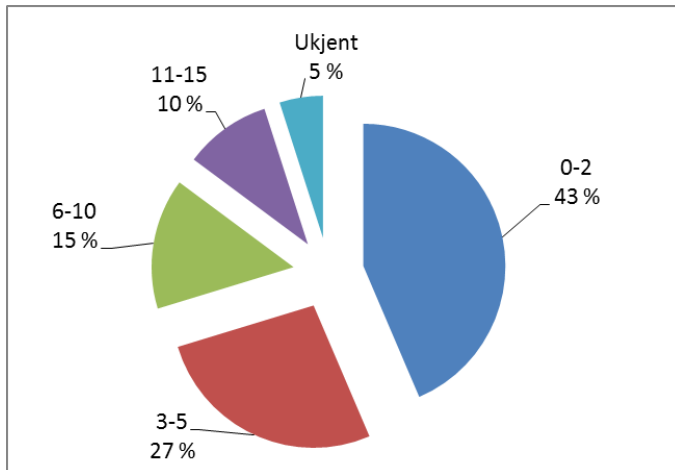
Figur 17 Dagbrukeres hjelpeapparat før samtale og tilknyttet under samtalen.

Om barn som brukere av krisesenteret

Overnattingsdøgn og alder på barna

I 2017 var det 41 barn som bodde 1091 døgn på krisesenteret. Barna hadde flest bodøgn i januar, august og desember. Jmf punkt «Når var det mest og minst bruk av botilbudet?».

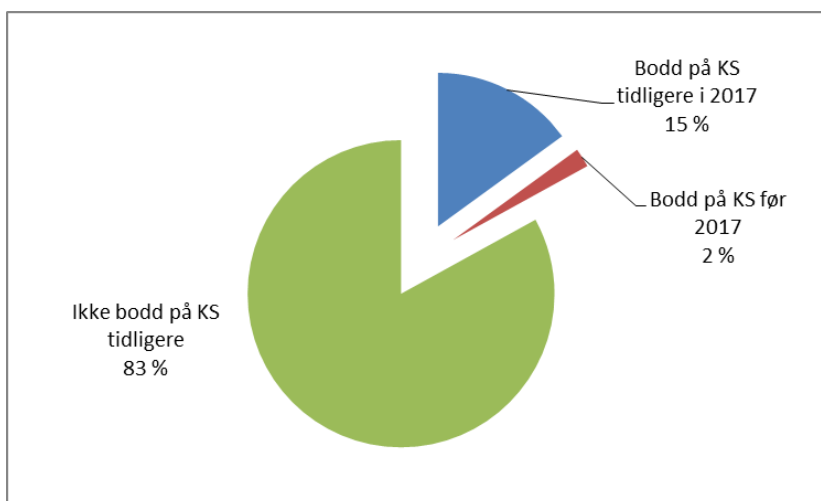
Det er flest barn under skolealder med 70%, og færre jo høyere alder. Se også punkt «Hjemmeboende barn som ikke er med på krisesenteret».

Figur 18 Barnas alder

Har barna bodd på krisesenteret tidligere?

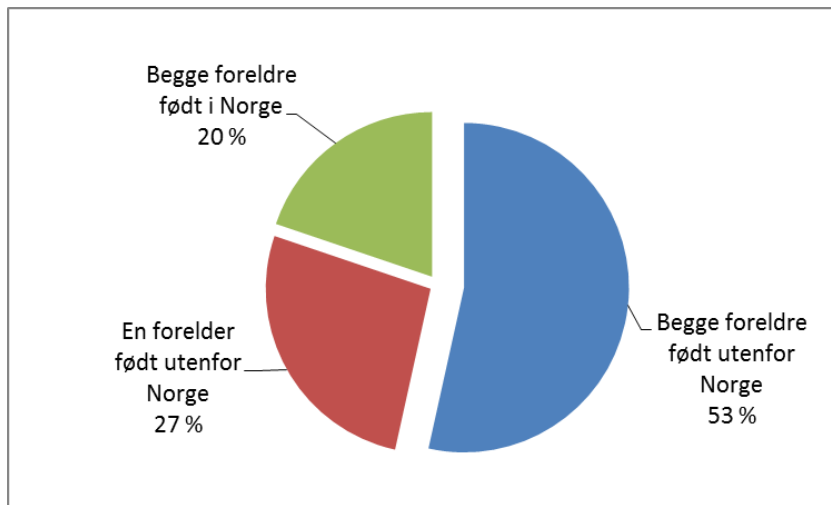
Av barna som bodde på krisesenteret i 2017, hadde 15% av dem tidligere opphold i 2017, mens 2% hadde bodd før 2017. 83% av barna var nye brukere av krisesenteret.

Figur 19 Om barna har bodd på krisesenteret tidligere

Var foreldrene til barna født i Norge?

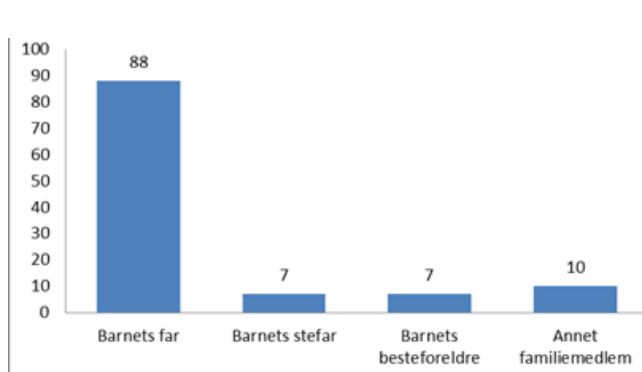
54% av barna hadde begge foreldre født utenfor Norge, 27% hadde en forelder født utenfor Norge og 20% var norskfødte. Jamfør punkt «Var brukernes foreldre født utenfor Norge?». For de voksnes del, hadde kun 2% en forelder født i Norge, mens for barnas del var dette 27%.

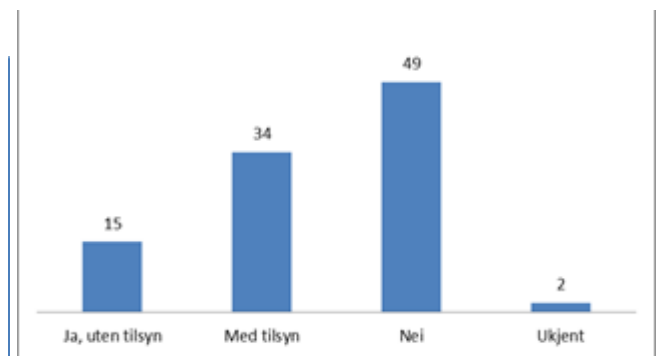
Figur 20 Om foreldrene til barna var født utenfor Norge

Barnets relasjon til voldsutøver(ne) og samvær

For 88% av barna var voldsutøver barnets far, og 7% barnas stefar.

Figur 21 Hvilken relasjon hadde barna til voldsutøver?

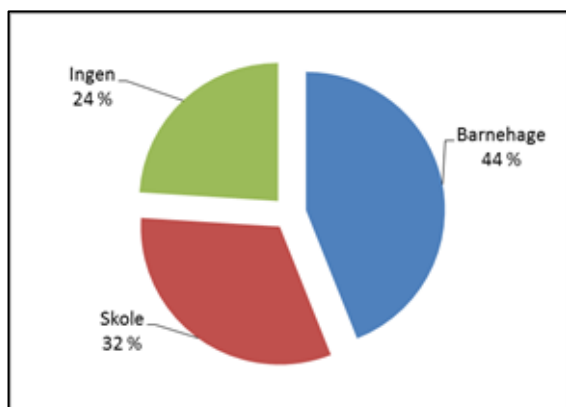

Figur 22 Har barnet hatt samvær med voldsutøver?

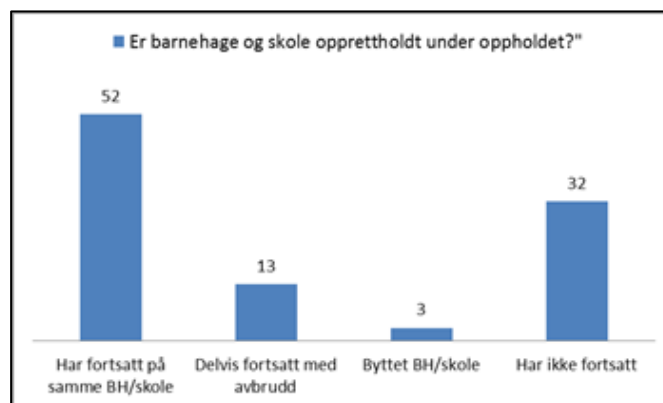
15% av barna har under oppholdet på krisesenteret hatt samvær uten tilsyn med den/de som har vært voldsutøver(ne). 34% har hatt samværet med tilsyn.

Om barnehage/skole og fritidsaktiviteter

I henhold til Kriesenterloven, skal barn ha mulighet til å fortsette i barnehage, skole og fritidsaktiviteter. Kriesenteroppholdet skal tilstrebes å tilpasses en så normal livssituasjon som mulig for barnet.

Figur 23 Om deltakelse i barnehage/skole til vanlig

Figur 24 Opprettholdelse av barnehage/skole

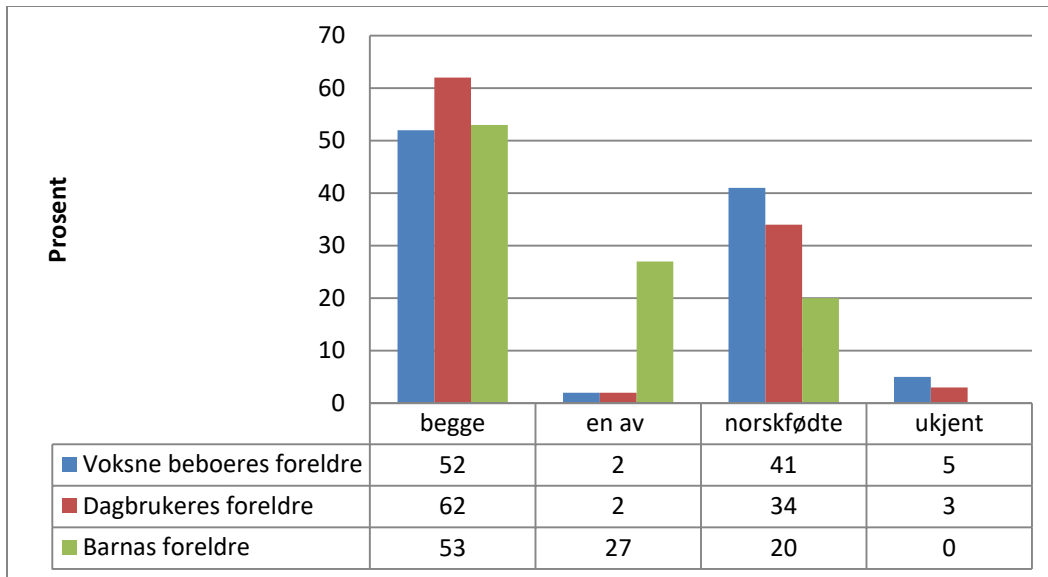
44% av barna går til vanlig i barnehage og 32% på skole, mens 24% har ikke barnehage. Av de som har barnehageplass eller går på skole, har 52% fortsatt i samme tilbud og 3% har byttet. 32% har ikke fortsatt under oppholdet, med begrunnelse av sikkerhetsmessige årsaker for barnet, avstand fra kriesenteret eller at de ikke har transportmiddel.

Kun 5% av barna deltar til vanlig i organiserte fritidsaktiviteter (17% ukjent). Det er derfor svært mange av barna som bor på kriesenteret som ikke har noe organisert fritidstilbud med andre barn.

Etablert kontakt med andre hjelpeapparat?

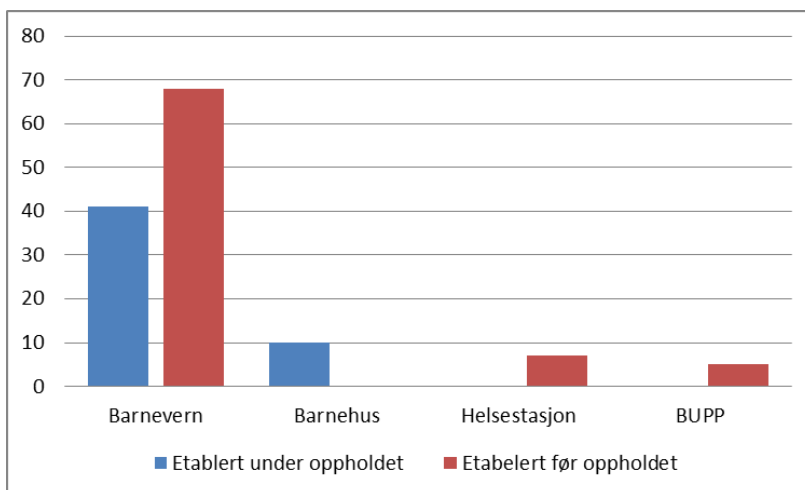
Før oppholdet var det etablert kontakt med barnevernet i 68% av barna. Under oppholdet ble det tatt kontakt med barnevernet for 41% av barna. For 37% av barna sendte kriesenteret bekymringsmelding.

For 37% av barna sendes bekymringsmelding. Kriesenteret er svært nøye med å fremme den positive bistanden barnevernet kan gi. I mange tilfeller trenger omsorgspersonen støtte og veiledning fra barnevernet fordi de er i en vanskelig situasjon. Kriesenteret har bistått med kontakt med Barnehus for undersøkelse og avhør av barn der det har kommet frem konkrete hendelser barnet har vært utsatt for.

Figur 25 Var foreldrene til brukerne født i Norge?

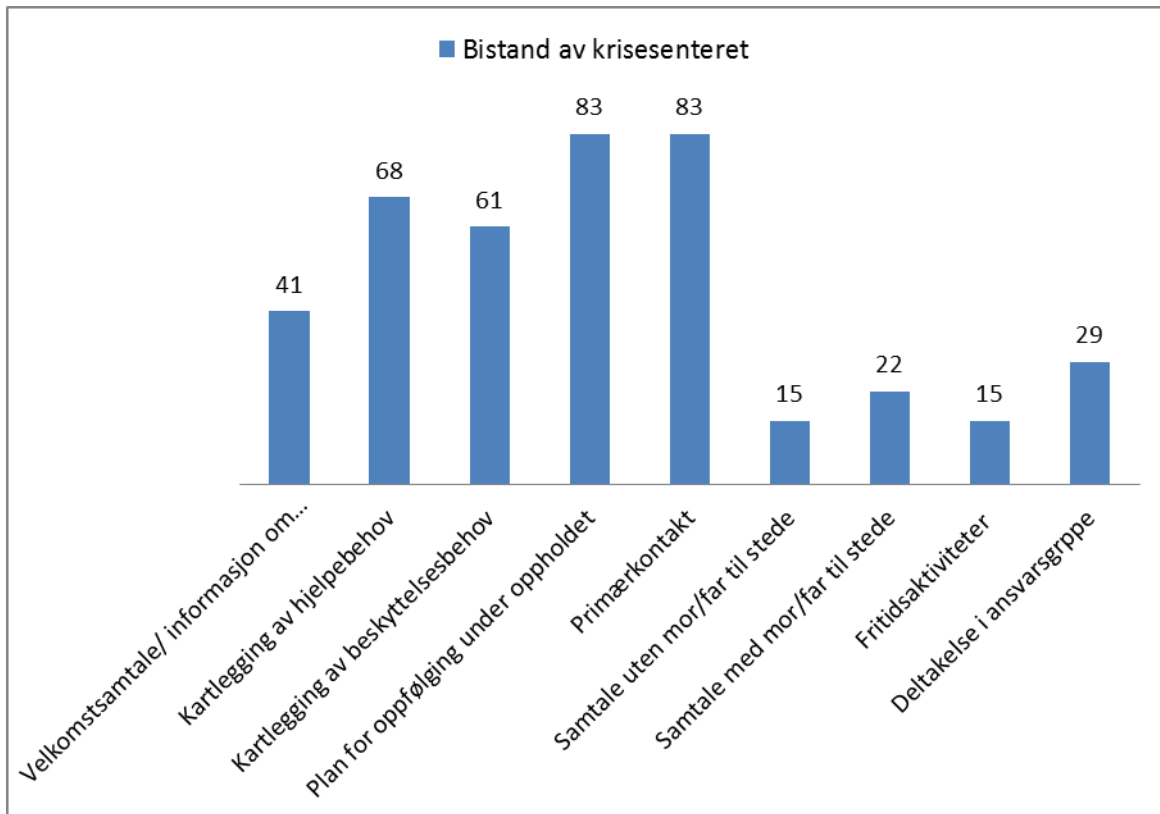
For 41% av barna ble barnevernet kontaktet. Dette gjelder både for støttesamtaler for forelder i samarbeidssituasjoner og bekymringsmeldinger.

Figur 26 Kontakt med hjelpeapparat før og under oppholdet

Type bistand barnet har fått av krisesenteret under oppholdet

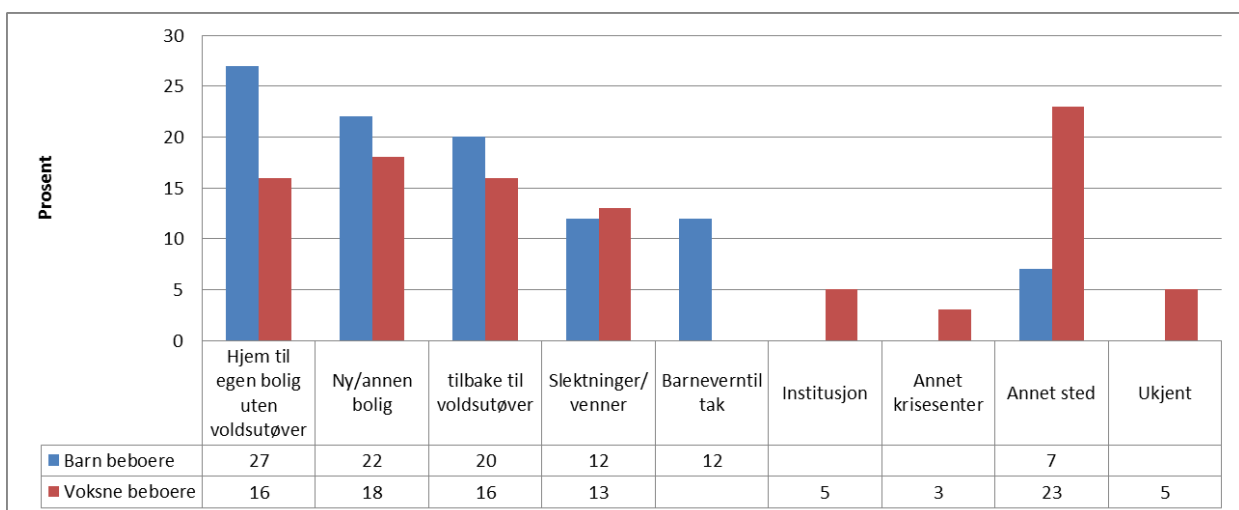
Enkelte familier blir på krisesenteret i svært kort tid, av ulike grunner. Alle barn som blir på krisesenteret får plan for oppfølging under oppholdet og egen primærkontakt (83%). 68% fikk kartlegging av hjelpebehov og 61% kartlegging av beskyttelsesbehov.

Figur 27 Tilbud på krisesenteret

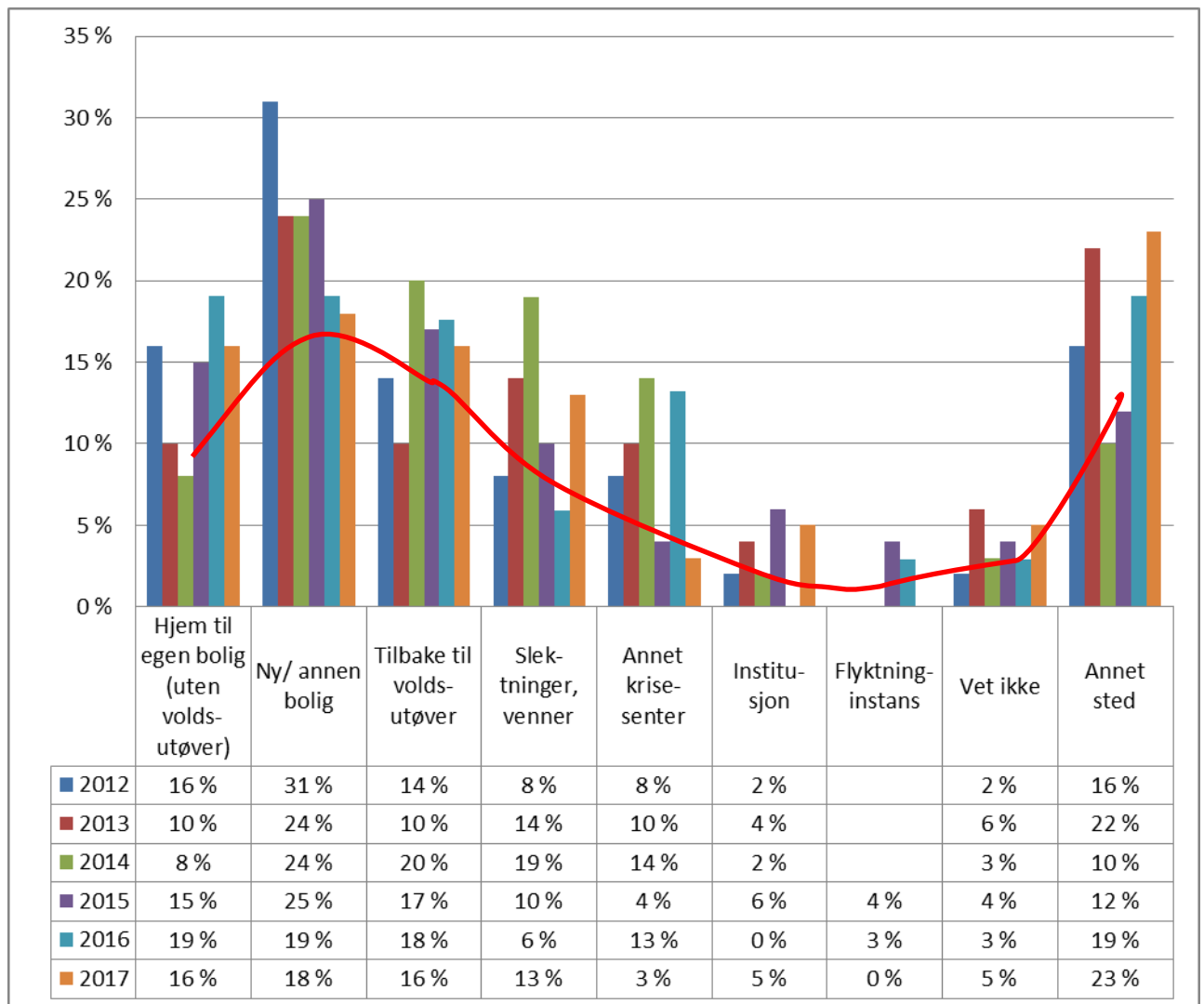
Hvor dro barna og de voksne etter oppholdet?

I 2017 dro 27% av barna som hadde bodd på krisesenteret hjem til egen bolig uten voldsutøver, mens 16% av de voksne gjorde det samme. 22% av barna og 18% av de voksne dro til ny eller annen bolig. 20% av barna og 16% av de voksne dro tilbake til voldsutøver. 12% av barna og 13% av de voksne dro til slektninger/venner. 12% av barna dro til barneverntiltak. 5% av de voksne dro til institusjon. 3% av de voksne dro til annet krisesenter. 7% av barna og 23% av de voksne dro til annet sted. 5% av de voksne dro til ukjent.

Figur 28 Hvor dro beboerne etter oppholdet i 2017?

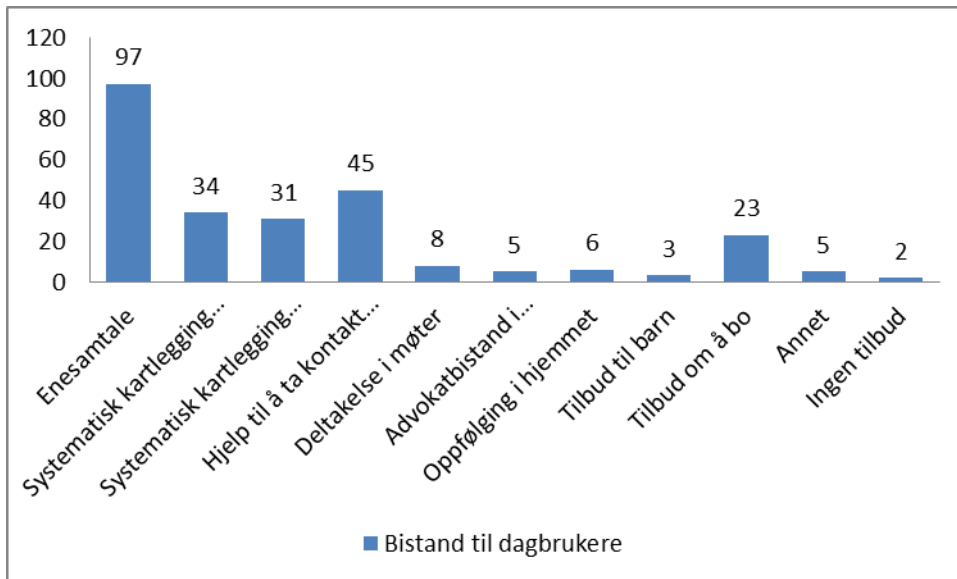
Som tabellen viser er det både fellestrekk over årene og variasjoner.

Figur 29 Hvor dro de voksne etter oppholdet på krisesenteret - fra 2012

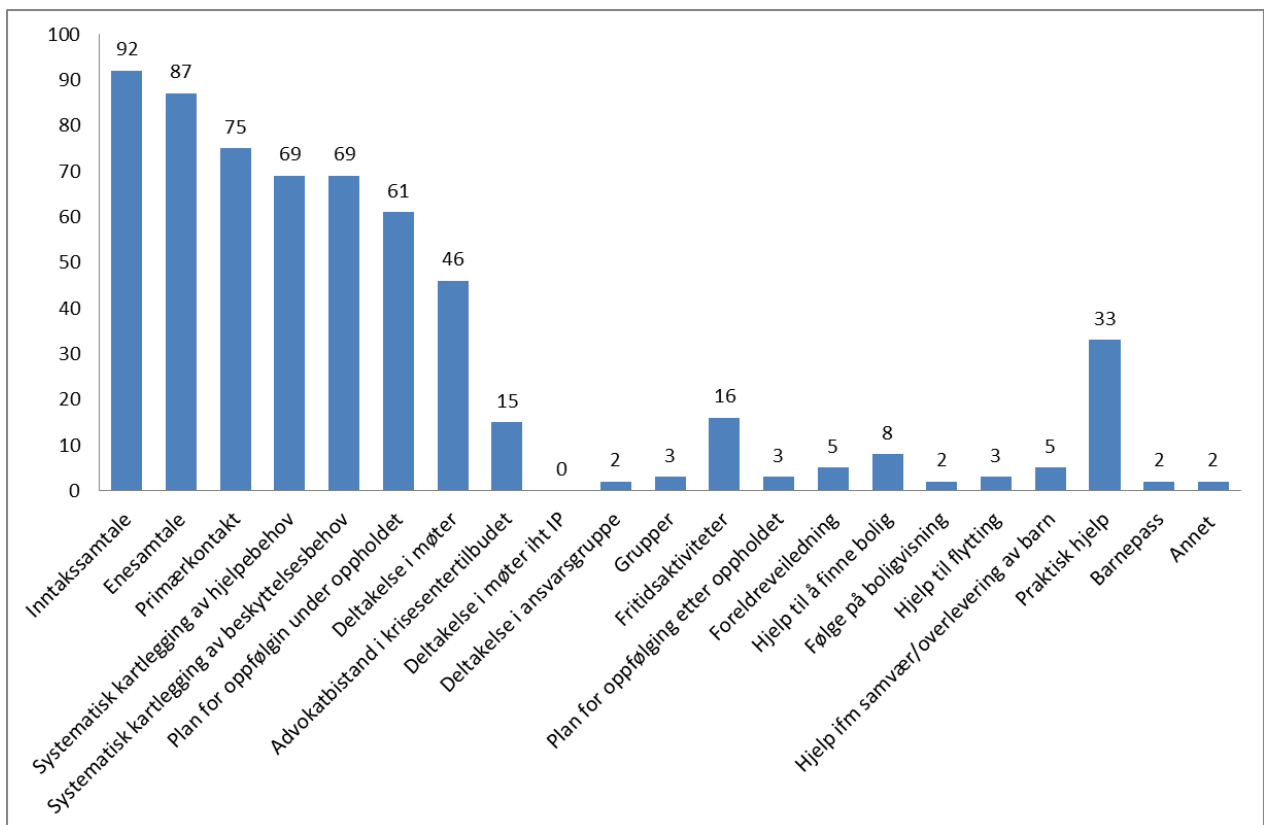
Hvilken bistand fikk de voksne brukerne av krisesenteret?

Dagbrukerne fikk bistand med enesamtale, 45% fikk hjelp til å ta kontakt med andre hjelpetjenester, 34% fikk kartlegging av hjelpebehov, 31% kartlegging av beskyttelsesbehov, og 23% fikk tilbud om å benytte botilbudet, se figuren nedenfor.

Figur 30 Bistand til dagbrukere.

Beboerne har fått inntakssamtale, 87% enesamtale, 75% har fått tildelt primærkontakt, 69% systematisk kartlegging av hjelpebehov, 69% har kartlagt beskyttelsesbehov, 61% plan for oppfølging under oppholdet og 46% av beboerne har fått bistand av ansatte i møter med annet hjelpeapparat. Ytterligere bistand sees i figuren.

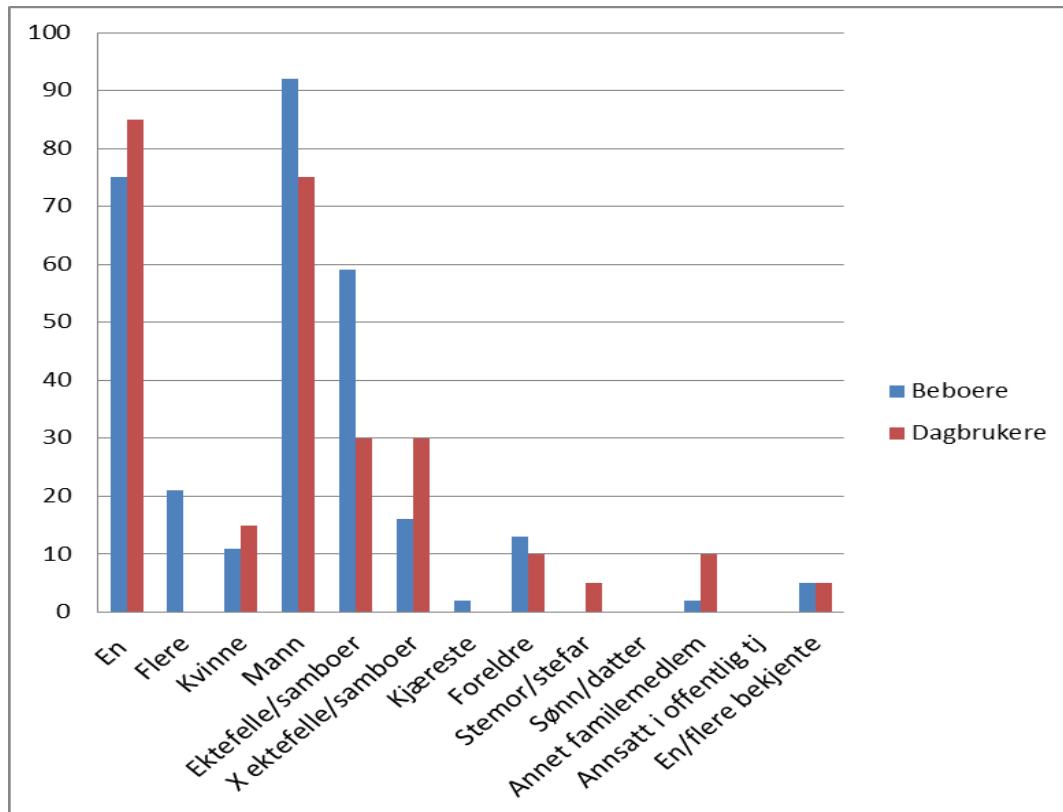

Figur 31 Bistand til beboere.

Ingen av beboerne på krisesenteret har hatt individuell plan, selv om mange hadde behov for langvarige og koordinerte tjenester..

Om voldsutøver

I de fleste tilfeller melder både beboere og dagbrukere at det er en voldsutøver, og at dette er en mann. For dagbrukere er det like mange ektefelle/samboere som tidligere ektefelle/samboere, og i noen tilfelle også andre familiemedlemmer. Noen beboere melder om at det er flere voldsutøvere og at disse også kan være foreldre.

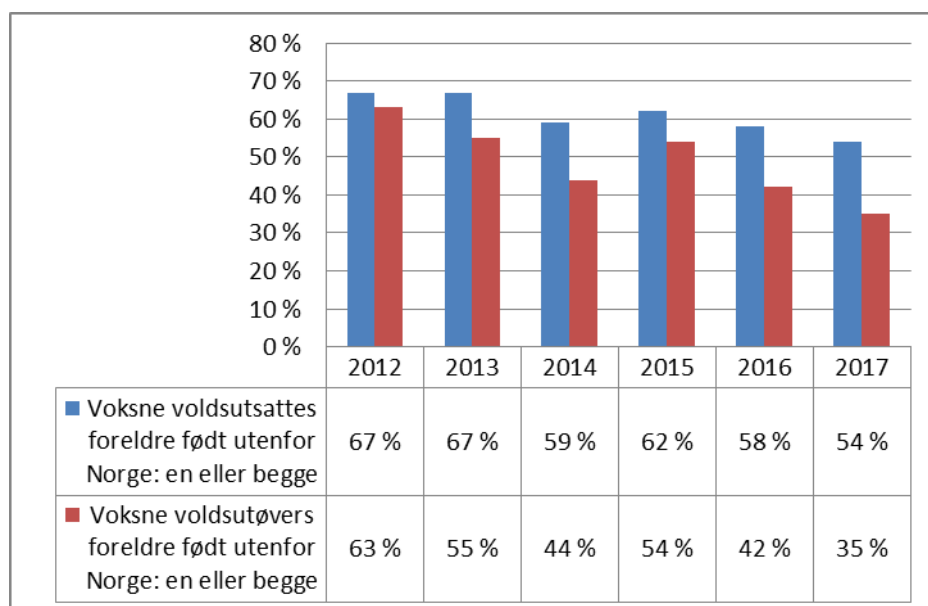

Figur 32 Relasjon til voldsutøver

Beboere oppgir at 80% av voldsutøvernes alder var 30-59 år, kun 5% under 30 år og 11% 60 år eller eldre. Voldsutøverne var gjennomgående eldre enn de voldsutsatte.

Det er store usikkerhetstall om voldsutøver var ruspåvirket . 10% oppgav alltid, og 28% av og til og 18% aldri. 43% svarte at de ikke visste.

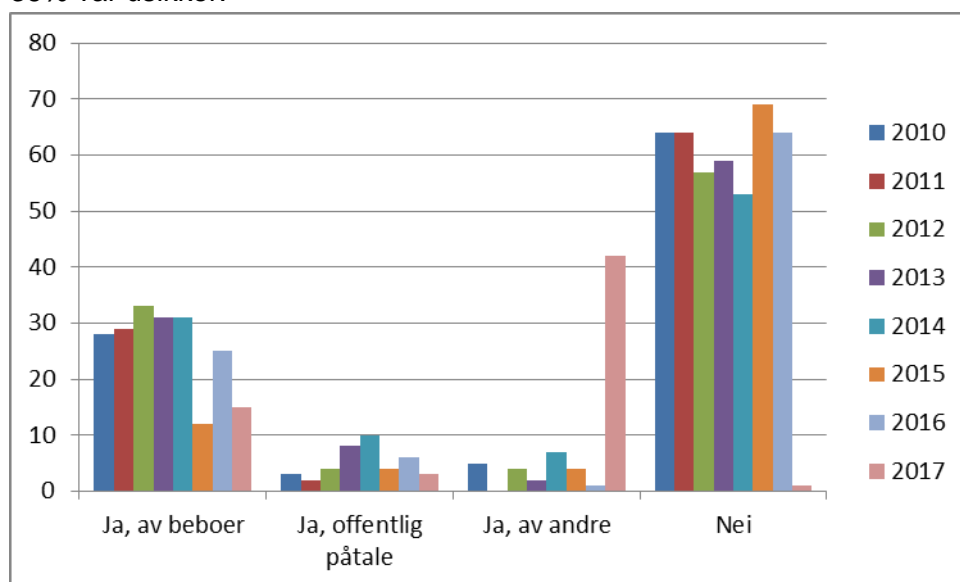
Både for voldsutsatte og for voldsutøvere er det en overrepresentasjon der foreldrene er født utenfor Norge.

Figur 33 Om voldsutsattes og voldsutøvers foreldre var født utenfor Norge

Ble forholdet anmeldt?

I 2017 var det 25% av beboerne som anmeldte forholdet selv, og 5% ved offentlig påtale. 69% er ikke anmeldt. Av disse sa 7% at det skulle anmelde, 52% ønsket ikke å anmelde og 36% var usikker.

Figur 34 Anmelde eller ikke

Trenden er tydelig, ca 25-30% anmelder selv, ca 60% vil ikke. Noen årsaker for ikke å ønske å anmelde var: at bruker er redd for konsekvenser, har anmeldt tidligere uten at noe har skjedd, skal flytte for seg selv og tør ikke, voldsutøver er gammel og aggressiv dement, vil bryte all kontakt og gå videre i livet.